

Žaneta

Nedvědi

1. Hrubá slova padaj do andělů, na cit pozdě je už,
kdo si jednou zvykne na neděli neusíná.
Tam kde končí právo citových dnů někdo hledá nůž,
bílá křídla letí vzduchem, pozdě je už.

R: Žaneto, Žaneto, má láska moje, Žaneto pojd',
na kopci v Araratu postavíme velikou loď.
Žaneto, Žaneto, kdo vinen je a nevinen pojd',
Ty klidně Kaine po svém bratrovi, kamenem hoď.

2. Vesla předal rybář čekajícím, na rány vzal sůl,
ta se vždycky hodí kdyby někdo na kříži byl.
Kostky budou metat vrhající, každý vezme púl,
co je po tom co ti někdo kdysi přislíbil.

R: 2x